

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.052/2020/8.

A felperes:

felperes neve (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Tóth T. Tibor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Tóth T. Tibor ügyvéd, **jogi képviselő 1 székhelye**)

Az alperes:

alperes neve (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Hajdu, Radnai és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Hajdu György ügyvéd, **jogi képviselő 2 székhelye**)

A per tárgya:

Nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésből eredő követelés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 6.G.20.922/2019/7.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes 6.G.20.922/2019/9.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja**, és a felperes javára megítélt, alperest terhelő marasztalási összeget 1.390.920,- (Egymillió-háromszázkilencvenezer-kilencszázhusz) forintra és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamatára leszállítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltség fizetésre kötelezését, egyúttal megállapítja, mindkét fél maga viseli az első- és másodfokú eljárási költségeit.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

- [1] A perben nem álló A Kft. 2016. őszén megkereste a közúti fuvarozásra szakosodott alperesi céget egy 61 tonnás tömegű prégép **állam 1-ből** a cég **település 1-i** telephelyére történő leszállítása érdekében. Az alperes e fuvarfeladat teljesítéséhez nem rendelkezett megfelelő teherbírású közúti járművel, ezért a szállítás elvégzése érdekében megkereste a felperesi fuvarozó céget. A megelőző szóbeli egyeztetést követően az alperes e-mailben „megbízás” megjelölésű szerződési ajánlatot küldött a felperes részére. Ebben felrakóhelyként az **állam 1-beli település 2** helységben található pontos címet közölt, a felrakás dátumaként 2016. december 13.-a, reggel 8 órát jelölte meg, lerakóhely A Kft. **település 1-i** telephely, lerakás dátuma: 2016. december 15. napja. Az egyösszegű fuvardíj-kikötés 11000 Euró + áfa, számlázás 45 naptári nap határidővel. Az e-mailben közölt megbízás további részletes szabályai között az alperes rögzítette: „Amennyiben az Önök visszaigazolása a fizetés és egyéb feltételekben eltér, azt nem fogadjuk el.” Az alperesi ajánlat szerint állásidőre díj nem számítható fel, ha a fuvareszköz a megbízásban megjelölt fel-, illetve lerakási időpontot követően érkezett a megjelölt rakodási helyre. Szombat, vasárnap és ünnepnap, illetve vámkezelésre várakozás minden esetben állásdíjmentes. Az igazolt állásdíj mértéke 12 tonna teherbírás feletti gépjármű esetén 150 Euró/24 óra, melyet a leigazolt eredeti tartózkodási igazolás ellenében fogad el az alperes. Állásdíjat kizárólag 24 órát meghaladó várakozás esetén lehet felszámítani, ennek feltétele, hogy a rakodásra való jelentkezést követően amennyiben 3 órán belül nem kezdik el a rakodást, úgy ezt a tényt alperes felé szóban vagy írásban jelezni szükséges (F/1. számú felperesi melléklet).
- [2] A felperes 2016. november 22-ei írásbeli visszaigazolása a fuvarfeladatot illetően megegyezett az alperesi megbízásban közöltekkel, a további feltételek között az állásdíjra vonatkozóan azonban eltérő feltételeket tartalmazott. Eszerint a jármű rakodóhelyre érkezését követően 4-4 óra áll rendelkezésre a fel-, illetve lerakásra, és az okmánykezelés elvégzésére. Ünnepnapok, szombat és vasárnap állásdíjmentes abban az esetben, ha az azt megelőző 12 órában az állásdíj számítása nem kezdődött meg, amennyiben igen, akkor a díj az ünnepnapra és hétvégére is felszámításra kerül. A felperes saját állásdíj tarifája szerint speciális szerelvény, 90 tonna rakható súly feletti tréler esetén 1500 Euró/megkezdett nap az állásdíj. A felperes egyéb feltételek megjelölés alatt kikötötte, hogy a magyar általános szállítási feltételek és a saját általános szállítási feltételei szerint végzi a tevékenységet, a felek közötti szerződésben nem rögzített kérdésekben a CMR egyezmény és a Ptk. vonatkozó jogszabályai az irányadók.
- [3] A visszaigazolás 2. pontjában szerepel, hogy az állásdíj tartózkodási igazolás csatolásával kerül kiszámlázásra, továbbá, ha a megbízó az eredeti megbízástól eltérő fel-, lerakóhelyre irányítja a szállítmányt, úgy a felperes tovább irányítási költség felszámítására jogosult (F/2. számú felperesi melléklet). Az e-mailben megküldött visszaigazolásra az alperes részéről további észrevétel nem érkezett.
- [4] A felperes tanú 1 nevű alkalmazottját bízta meg a fuvarfeladat elvégzésével, aki az eredeti vezénylés szerint 2016. december 9. napján pénteken indult volna az **állam 1-beli** címre. A terv szerint oda hétfőn, 2016. december 12. napján reggel kellett megérkeznie. A rakomány túlsúlya miatt speciális engedélykötelezettség állt fenn, **állam 1-ben** külön útvonalengedélyt is be kellett szerezni a felrakóhelytől a határig terjedő útszakaszra, valamint egyedi szakkísérőről és rendőrségi kíséretől kellett gondoskodni.
- [5] A tervezett indulás napjának délutánján, 14 óra 22 perckor alperes e-mailben a felrakóhely változásáról értesítette a felperest, mely a **település 2-től** 4,2 km-re fekvő **település 3** helységre változott. A felrakási címváltozással kapcsolatban a felperes alkalmazottja arról adott tájékoztatást, hogy a szigorú **külföldi** szabályok miatt a meglévő útvonalengedély nem alkalmas más felrakási címről indított szállításra, annak felhasználása csak akkor lehetséges, ha a **település 3-i** címről átviszik a megbízásban eredetileg feltüntetett **település 2-i** címre a szállítmányt. Ha ez nem kivitelezhető, akkor egy teljesen új engedélyezési eljárást kell indítani, melynek az átfutási ideje 3-4 naptól akár 2

hétig is eltarthat. Mindez a szállítási feladatra felkészített speciális járműszerelvényt, és az ún. BF3 szakkísérőt is érintő módosítás.

Az alperes részéről eljár **tanú 2** ügyintéző minderről tájékoztatta az alperes saját megbízóját, majd 2016. december 9-én 20 óra 34 perckor sms-t küldött a felperesnek az alábbi szöveggel „A biztonság kedvéért írok, hogy ne induljon az autó, visszamondták a fuvart, a költségekről kérlek hétfőn egyeztessünk.”. A felperes vezérigazgatója, miután **tanú 2-től** arról kapott újabb tájékoztatást, hogy az alperesi megbízó mégis kéri a szállítást, 2016. december 10-ei e-mail üzenetében 4 lehetséges megoldást ajánlott fel a címmódosítás által okozott szállítási bonyodalmak kiküszöbölésére. Ezek közül a „B” variáció szerint vasárnap (december 11-i) indulás a lehetséges, amennyiben a gépet a feladó áthozatja a 2016. november 21-i megrendelésben megadott, és az eredetileg beszerzett útvonalengedélyben szereplő címre. Jelezte egyúttal, hogy a december 13-i felrakás „nem túl esélyes”.

Erre másnap kapott választ az alperes értékesítési menedzserétől, eszerint a megbízás alapján újra kérte alperes a szállítás teljesítését és tájékoztatást arról, hogy a gépjármű mikor és honnan indul, illetve mikor várható a felrakóhelyre.

A felperes aznap, egy órán belül megadott válaszában úgy tekintette, hogy a megvalósítható megoldások közül a „B” terv mellett döntött az alperes. Ennek megfelelően tájékoztatta a tréler elindításáról azzal, hogy az eredeti visszaigazolásban írt fix felrakási időpont már nem garantált, és ebből következően a lerakási idő sem. Jelezte, kollégái mindent megtesznek az időpontok megközelítő betartásáért. Amennyiben a felrakóhelyen állásköltség keletkezne, ez nem terhelhető mulasztás hiányában órá, ellenben a daruzási nehézségekből származó tréler, illetve szakkísérői állásdíjköltség az alperesre fog hárulni.

Az alperes értékesítési menedzsere ugyancsak aznap küldött e-mailben megköszönte a visszajelzést, és kárenyhítési kötelezettségnek eleget téve kérte a hétvégi korlátozás feloldását követően a teherjármű indítását annak érdekében, hogy az kedden reggel 8 órakor a megadott címre érkezhessen. A felperes további visszajelzésére adott válaszában az alperesi értékesítési menedzser jelezte, tudatában vannak annak, hogy a jármű 2016. december 11-ei indulása a korábbi bizonytalan megbízói információk miatt következett be, mindezekhez képest a lehetőségekhez mérten kérte a felrakási időpont megtartását. Az alperes értékesítési menedzsere az ügyvezetőjével való egyeztetésre hivatkozással a felperesi levelet visszaigazolta, melyben a megvalósíthatósági lista „B” terve szerinti teljesítési módot ajánlotta korábban a felperes vezérigazgatója. Ezentúl megerősítette, hogy felperes felé a késedelemmel kapcsolatos költség tovább terhelésére alperes részéről nem kerül sor, mivel nem a felperesnek felróható okból késedelmeskedik a fuvarozás teljesítése.

E visszaigazolás alapján 2016. december 12-én a felperesi vezérigazgató e-mailben közölte alperessel, hogy a tréler elindították az eredeti megrendelés szerinti felrakóhelyre. A pénteki lemondás, illetve módosítás miatt lemondott rendőri kíséretet, valamint a TÜV képviselőt ismételtelen módosított időpontra megrendelte, ennek azonban várható költségvonzatát előre jelezte. Még aznapi további felperesi e-mail közlés szerint az eredeti megbízásban megadott december 13., reggel 8 órai időpontra megoldható a tréler kiállítása a felrakóhelyre. Mindettől függetlenül felperes tájékoztatta az alperest, hogy a 15 órai felrakás rejt magában plusz 1 nap késedelmes lerakást és állásidőt is, mivel a gépkocsivezető munkaideje nagyrésztben elmegy a rakodással, így nem tud teljes vezetési időt teljesíteni a kötelező pihenőidő miatt, és ismét módosításokra lehet szükség a kísérettek tekintetében is.

[6] A felperes ügyvezetője 2016. december 13-án reggel 05 óra 53 perckor e-mailben tájékoztatást adott a tréler felrakóhelyre érkezéséről.

Felperes e-mail üzenete azt is rögzítette azonban, hogy a kiállás helyszínén derült ki, hogy az alperes előző napi tájékoztatása ellenére az áru mégis a péntek délután küldött e-mailben lévő, **település 3** községben megjelölt címen van. A címváltozás miatt az aznapi rakodás bizonytalanná vált, mivel új engedélyt kell beszerezni, illetve módosítani kell a rendőri kíséretet és a TÜV

szakkísérő megbízását, valamint át kell szervezni a szállítást. Az új útvonalengedélyt aznapra már nem adták ki, ezért a felperesnek le kellett mondania a rendőri kíséretet és a TÜV vizsgálatot. Az alperes az értesítést e-mailben köszönte meg és jelezte, hogy továbbította azt saját megbízója felé. Másnap kora délután felperes közölte, hogy megszerezte az új **külföldi** útvonalengedélyt. Kérte megadni, hogy mikor lehet felvenni a szállítmányt. Erre 2016. december 15-én reggel kerülhetett sor - egyezően az alperesi visszajelzéssel - a módosított **település 3-i** felrakási helyen. A járműszerelvénnyel 2016. december 15-én este 20 órakor eredményes TÜV vizsgálat után rendőri kísérettel tudott elindulni a felrakóhelyről. Az áru lerakóhelyen történő átadás-átvétele 2016. december 17-ei időpontban történt meg a CMR fuvarlevél 24. pontjában igazoltak szerint a **A Kft. cím 1** szám alatti telephelyén.

- [7] A fuvarfeladat teljesítése kapcsán a felperes 4.543.201,- forint fuvardíjra állított ki számlát, továbbá 1.475.956,- forint, valamint 1.817.338,- forint többletköltségeket tartalmazó két számla kiállítására is sor került. Az előbbi a december 20-ai e-mailre hivatkozva tartalmazott többletköltségekre vonatkozó terhelést: 2016. december 10., 11. állásdíj, tréler, szakkísérő autó (**település 1-i** Törvényszék G.21.018/2017/2/F/6. sorszám alatt csatolt számla). A másik számlán a megjegyzés ugyancsak a 2016. december 20-ai e-mailre hivatkozással felmerülő többletköltségekre utal: 2016. december 13-14. állásdíj, szakkísérő autó, új engedélyköltségek, rendőrségi költségek, TÜV költség (F/7. sorszám alatt csatolt számla). A felperes az állásdíjakat saját üzletszabályzatának megfelelően 1500 Euró/nap egységáron számította, a többletköltségekből a **külföldi** számlával igazolt, ún. „A” engedély visszatartás 94 Euró, új engedély beszerzésének munkadíja 359 Euró, felperesi cégvezető szombat, illetve vasárnapra számított pótdíját, **tanú 3** alkalmazott munkadíját tartalmazta, továbbá TÜV vizsgálat átutamezés címén 200 Euró, rendőri kíséret átszervezés díjaként további 200 Euró költség továbbhárítását. Az összes átterhelés 4553 Eurót tett ki, melyet 314,- forint/euró árfolyamon számított át forintba a felperes. Az alperes csupán a fuvardíjszámlák kiegyenlítését teljesítette, a többletköltségekre külön kiadott fizetési felszólításnak nem tett eleget.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes az alperessel kötött nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés teljesítése során felmerült többletköltségek címén 3.293.294,- forint és járulékal megfizetésére, továbbá perköltség és 12.389,- forint behajtási költségátalány megfizetésére kérte kötelezni alperest. A tőkeösszegből 1.475.956,- forint erejéig a 2016. december 10. és 11-ei napokon felmerült állásdíjat kívánta érvényesíteni, míg további 1.817.338,- forint összegű követelés a 2016. december 13-án, illetve 14-én felmerült állásdíjat, az új útvonalhoz kapcsolódó engedélyköltségek, szakkísérői többletköltség, rendőri költség és TÜV költség együttes összegét tette ki. A jogalapot illető felperesi álláspont szerint a felek között nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés jött létre, melyre az 1971. évi 3. tvr-el elfogadott CMR egyezmény, valamint a hatályos Ptk. (2013. évi V. tv.) rendelkezései az irányadók azzal, hogy felperesi álláspont szerint a felek közötti jogviszonyban a felperes általános szerződési feltételei váltak hatályossá. Ez alapján jogosult 1500 Euró/nap állásdíj követelésére. Hangsúlyozta, hogy az alperes által közölt felrakóhely módosítás miatt jelentkezett a szükségtelen állásidő és az új útvonalengedélyek beszerzését, a kíséret átutamezését is ezt tette szükségessé ezért e költségeket is alperesnek kell viselnie.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődleges alperesi védekezés szerint a felek között nem árufuvarozási szerződés, hanem szállítmányozási jogviszony jött létre, az alperes csupán közvetítette a saját megrendelőjének módosított igényeit a felperes felé. Ezzel kapcsolatos többletköltségek megtérítésére ezért ő nem kötelezhető. Másodlagos védekezésként hangsúlyozta, hogy csak a saját általános szerződési feltételei alapján fogadhatta el a felperes az ajánlatnak megfelelően a fuvarmegbízást, az így irányadó alperesi ÁSZF szerint hétfégi időszakra állásdíj nem számítható fel. Indokolatlannak tartotta a 2016. december 9-ei, pénteki napra előírányzott járműindítást, mivel a felperesi kamionnak a hétfőjét a kamionstop miatt egyébként is várakozással

kellett volna így eltöltenie. Hiányolta, hogy az **állam 1-beli** állásdíjjal kapcsolatos követeléshez a felperes szükséges igazolásokat nem csatolta. Ugyancsak nem igazolta megfelelő módon a szakkísérő, a rendőri kíséret megszervezésével kapcsolatos többletköltségeket. Kifogásolta, hogy az útvonalengedély módosítással összefüggésben csupán egy **külföldi** nyelvű számlát csatolt a felperes. Kétségbe vonta, hogy a felperes ügyvezetőjének és alkalmazottjának hétvégére többletköltségei keletkeztek, többletmunkadíjat álláspontja szerint ezért a felperes nem számíthat fel (Szolnoki Törvényszék 6. G.21.004/2018/18., 6.G.20.922/2019/6. számú alperesi beadványok).

Az elsőfokú ítélet és indokai

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 3.180.720,- forintot, annak 2017. február 7. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát, továbbá 12.389,- forint behajtási költségátalányt. Kötelezte továbbá alperest 392.830,- forint pernyertességhez igazodó részperköltség felperes javára történő megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A bíróság a felek közötti jogviszonyt nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésnek minősítette, melyre 2013. évi V. tv. Ptk. 6:257. §-ának, valamint az 1971. évi 3. sz. tvr-tel elfogadott CMR egyezmény szabályait tekintette irányadónak. Az alperes ezzel ellentétes álláspontjához kapcsolódóan megjegyezte, alperes szállítmányozónak legfeljebb a közte és megbízója közötti viszonyban minősülhet, a felperes irányában azonban a fuvarozási jogviszonyban a küldemény feladójának tekintendő. A fuvarozási szerződésből és a kapcsolódó jogszabályokból következik, hogy az alperes kötelezettsége a fuvardíj és az igazolt felperesi többletköltségek megfizetése. Ez utóbbiakra vonatkozó speciális további szabályokat a közúti árutovábbítási szerződésekről szóló 120/2016. (VI.7.) Kormányrendelet (továbbiakban: Korm.rendelet) 3. § (2) bekezdésére utalt a bíróság. A tényállásból lényeges elemként kiemelte, hogy a fuvar alperesi lemondásával az alperesi fuvarmegrendelésben szereplő feltételek érvényüket veszítették, így a felek közötti jogviszony alapjául szolgáló szerződéses szabályként a felperes általános szerződési feltételei léptek, melyek határozottan kikötötték hétvégi időszakra is az állásidőre járó díj felszámításának lehetőségét 1500 Euró/nap összegben. A felperesi gépjárművezető tanúvallomására alapítva az elsőfokú bíróság megalapozottnak ítélte a tényleges indulást megelőző két hétvégi napra az állásidő miatti díjfelszámítást, továbbá a felrakóhelyre megérkezést követő hétfői és keddi napokra történő díjfelszámítást is, melyek eredménytelenül, várakozással teltek a felrakodási késedelem miatt. Így összesen 4 napra felszámított állásdíjat a bíróság alaposnak ítélte. További készkiadásként felmerült költségekre nézve is helyt adott a keresetnek, így az új engedélyek beszerzése, szakkísérői és TÜV költségek tekintetében is marasztalta felperes javára az alperest. A felperesi ügyvezetőnek és alkalmazottnak felszámítani kívánt hétvégi munkadíj tekintetében azonban a kereset elutasítására került sor, 112.574,- forint összegben a bíróság nem találta megalapozottnak a keresetet.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [11] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását akként, hogy a bíróság a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el. Másodlagosan az **állam 1-beli** két napos állásdíj jogcímén kérte a marasztalás 94.200,- forintra történő leszállítását 300 Eurónak megfelelő forintösszeghez igazodóan (F/1. számú melléklet szerinti díjfelszámítás saját ajánlata szerinti módon). Harmadlagos, eshetőleges kérelemként az ítélet keresetnek helyt adó része oly módon történő megváltoztatását kérte, hogy az **állam 1-beli** állásdíj jogcímén 942.000,- forint erejéig marasztalja őt a bíróság (F/2. számú melléklet szerinti számítás alapján). Amennyiben az ítélet tábla a fellebbezési kérelem érdemi felülbírálatára nem látna lehetőséget, úgy a tényállás bizonyítottságának hiányosságai miatt kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Emellett az ítélet indokolásának hiányosságait is sérelmezte, ez álláspontja szerint ugyancsak megalapozza a hatályon kívül helyezést. E körben kiemelte, hogy 2016. december 10-én felperesnek küldött e-

mailben visszavonta a korábbi fuvarmegbízás visszavonást. Ezen e-mailre válaszolva a felperes a négy általa felvetett megoldási lehetőség közül saját maga választotta, hogy a fuvarszöveget december 11-én indítja útnak **település 4-ből**. Az alperes erre e-mailben válaszolva kérte, hogy a felperes a megbízásban foglaltak szerint teljesítse a szállítást. Mindezekből következően csak az **állam 1-beli** állásdíj megtérítésének kötelezettsége merülhet fel az alperesi oldalon. Alperes kérte továbbá figyelembe venni a felperes 2016. december 14-ei e-mail üzenetét is, melyből kitűnik, hogy a felperes ekkor még nem tudta megállapítani, hogy a szükségessé váló új engedély kiadásával kapcsolatos költségei milyen összeget tesznek ki. Mindezek alapján kérte az e-mail üzenetváltások tartalmának értelmezését és a tényállás megállapítás során azok tartalmának pontos figyelembevételét. A felek közötti jogviszony minősítéséhez kapcsolódóan kétségbe vonta a Korm.rendelet 3. § (2) bekezdés, valamint 4. § alkalmazhatóságát, mivel az áru átvételének helye nem **állam 2** területén volt. A Korm.rendelet azonban kizárólag csak a belföldi fuvarozási tevékenységre alkalmazható. Erre egyik költséggel kapcsolatos követelését sem alapíthatja a felperes. Alperes hangsúlyozta, szerződéskötési ajánlata során saját általános szerződési feltételeinek alkalmazását írta elő annak kifejezett kikötésével, hogy eltérő visszaigazolás esetén, mely a fizetést és egyéb feltételeket érinti, úgy azokat automatikusan nem fogadja el. Ebből következik, hogy a felperesi visszaigazolásban foglaltaknak csak azon részei váltak a felek közötti jogviszony részévé, amelyek nem tértek el az eredeti alperesi megbízás tartalmától. Kérte a tényállás kiegészítését **tanú 2** és **tanú 4** tanúvallomásaival, melyekből kiderül, hogy az alperes által alkalmazott szerződési feltételeket korábbi jogviszonyokban a felperes is elfogadta. Alperesi álláspont szerint a saját általános szerződési feltételei váltak a felek közötti jogviszony részévé a perbeli szerződés esetén is. Nem vitatta az elsőfokú ítélet azon tényszerű megállapítását, hogy alperes 2016. december 9-én sms-ben visszavonta a fuvarfeladat végrehajtását, ugyanakkor kérte figyelembe venni, hogy már másnap reggel újra megbízást adott, kérve a fuvarfeladat eredeti feltételekkel történő teljesítését. Ez alperesi álláspont szerint nem új jogviszonyt hozott létre a felek között, hanem a jogviszony létrehozásakor kikötött eredeti szerződési feltételekkel való folytatása iránti igényt jelentett be ezzel a felperes felé. Megjegyezte, még a szerződés megszűnésének megállapítása sem vonná maga után azt, hogy a szerződés érvényét veszítette volna. Külön sérelmezte és a bizonyítási eljárás hiányosságaként említette, hogy indítványa ellenére a bíróság mellőzte az alperesi ügyvezető személyes meghallgatását. Összefoglalásként hangsúlyozta, a felek közötti jogviszony helyes megítélése esetén az alperesi fuvarrendelésből kell kiindulni és az állásidő-számításnál azon iratokat kell alapul venni, melyekre nézve az alperes általános szerződés feltételei tartalmazzanak szabályokat. A 2016. december 10-ei és 11-ei napokra nemcsak állásdíjat, hanem ahhoz kapcsolódó szakkísérői állásdíjat sem számíthat fel a felperes. Állásdíj ugyanis felperesi visszaigazolás tartalmára tekintettel hétfélig napokra nem számítható fel. Hangsúlyozta, hogy mindkét peres fél szerződési feltételei elsősorban a le-, illetve felrakodás többletidő-igénye esetére teszi lehetővé egyéb feltételek fennállása mellett az állásdíj-felszámítást. Ez a szakkísérő állásdíj-felszámítására is vonatkozik. A korábban F/1. sorszám alatt csatolt alperes által adott megbízás elnevezésű irat alapján legfeljebb 150 Euró/nap állásdíj számítható fel, ez is csak akkor, ha eredeti tartózkodási igazolást ad át a fuvarozó az alperesi feladó részére. A felperes csatolt igazolásai azonban nem felelnek meg a formai kritériumoknak. Az alperes e körben az eredeti példányok felmutatását hiányolta. Az **állam 1-beli** állásdíj esetében a szakkísérői többletköltségek felszámítása körében alperes hiányolta, hogy a felperes nem igazolta hitelt érdemlő módon érdemi bizonyítékkal, hogy a szakkísérőnek pontosan milyen összegű díjat fizetett ki, és ebből mennyi volt a többletköltség. Ugyanezt a bizonyítási hiányosságot kérte figyelembe venni a rendőri kíséret, az eredeti **külföldi** útvonalengedély visszavonása, majd új engedély beszerzése, illetve a TÜV vizsgálat lemondásával, illetve átütemezésével kapcsolatos többletköltségekre nézve is. Önmagában **külföldi** nyelvű számla csatolása a költségek felszámításhoz nem elegendő. Igazolni kellett volna alperesnek a számlán szereplő összeg tényleges kifizetését is. Összegezve a fellebbezési álláspontot

hangsúlyozta, felperes követelésének egy része jogalapját tekintve megalapozatlan, míg az egyes igényelt költségtételek összecsúszása nem bizonyított.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[13] A felperesi álláspont szerint a fellebbezésben előadottak megalapozatlanok, az elsőfokú bíróság a bizonyítékok összességét okszerűen mérlegelte, helyesen állapította meg a tényállást és abból jogszerű következtetéseket vont le. Értékelte az ügyben keletkezett valamennyi okirati bizonyítékot, illetve a tanúbizonyítás eredményét is. A felek közötti jogviszonyt helyesen minősítette nemzetközi közúti árufuvarozásnak, annak tartalma azonban nem kizárólag az alperesi fuvarmegrendelésben szereplő feltételekkel jött létre, figyelembe kell venni az F/2. szám alatti felperesi visszaigazolás eltérő feltételeit is, továbbá a felek egymás közötti elektronikus levelezésének tartalmát. Ezekből kitűnik, hogy az alperes kifejezetten vállalta a szerződés teljesítése során felmerülő többletköltségek megfizetését. A tényállás értékelése körében felperes kiegészítőleg hangsúlyozta, a felek közötti szerződésmódosítás során a „B” változat merült fel lehetséges megoldásként, azonban az eredeti cím megváltozása miatt, mely a helyszínen derült ki, valójában a „C” változat valósult meg. Ehhez igazodóan kellett a felperesnek új útvonalengedélyt kérni a módosított felrakóhelyre is tekintettel, nemcsak az időmúlás miatt. Az alperesi ügyvezetővel történő egyeztetés alapján az alperes olyan e-mailt küldött 2016. december 11-én 21 óra 23 perckor, amely kifejezetten elismeri, elfogadja a többletköltségek felmerülését és ezek vállalására tett alperes nyilatkozatot. Felperes hangsúlyozta, a fuvardíj ellentételezéseként az eredeti felrakóhelytől a megjelölt lerakóhelyig terjedő fuvarfeladat elvégzését vállalta, ezen belül csak olyan feladatokat és költségeket, melyek a fuvarozás normál üzemben való végrehajtásához szükségesek. A felrakóhely megváltoztatása jelentős átszervezést és többletköltségeket okozott, e többletszolgáltatások ellenértékét az alperes köteles teljes körűen megtéríteni. Felperesi álláspont szerint a felek közötti jogvitában a 120/2016. (VI.7.) Korm.rendelet szabályai analóg módon figyelembe vehetők, az a Ptk. 6:63. § (4) bekezdés alapvető szabályozásához képest olyan többletszabályokat tartalmaz, mely fuvarozási jogviszonyra általában vonatkoznak, különös tekintettel a Korm.rendelt 8. § szabályaira, melyek az állásidőre szóló díjfelszámítást részletezik. Ezek nemzetközi vagy belföldi árufuvarozás során egyaránt egységes szabályok az állásidő jogi megítélését illetően. Fellebbezési ellenkérelmében továbbra is hangsúlyozta, hogy az F/2. szám alatt csatolt felperesi visszaigazolás utolsó előtti bekezdése rögzítette, hogy a fuvarmegbízást kizárólag a jelen visszaigazolás szerinti feltételekkel fogadja el felperes, egyéb módosítás kizárólag írásban történhet. Ennek megfelelően az állásidő-számítás a felperesi álláspont szerint saját elfogadó nyilatkozatában közölt szabályok szerint lehetséges. Ebből a szempontból irreleváns, hogy a felek üzleti kapcsolata során korábban milyen megállapodások jöttek létre, vagy hogy az alperes egyéb partnereivel milyen megállapodásokat köt. Külön hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben csak speciális feltételekkel végezhető fuvarozási tevékenység történt, a 61 tonnás, túlsúlyos szállítmány miatt. Ez egyedi engedélyek, közútkeszélői hozzájárulások, kíséret, hatósági igazolások (TÜV bizonyítvány) beszerzését tette szükségessé. Eszerint kérte figyelembe venni az F/2. szám alatti visszaigazolásának tartalmát, mely álláspontja szerint speciális teljesítési feltételekhez kapcsolódó szabályokat tartalmazza. Álláspontja szerint az alperes a 2016. december 9-ei 20 óra 34 perckor közölt sms üzenetben elállt a fuvarozási szerződéstől, majd a felek egyeztetése alapján ismételt megállapodtak a feladat elvégzésében, ekkor azonban a felperes már kikötötte többletköltségei, díjai megtérítését, melyet az alperes elfogadott. Emiatt a 2016. december 10-i, 11-i napokra is megilleti az állásdíj, az eredeti vezénylés szerint már pénteken indulnia kellett volna a járműnek. A **állam 1-beli** felrakóhely vonatkozásában felmerült 2 nap állásidő pedig egyértelműen az alperesnek felróható okból merült fel a tájékoztatási hiányosságok miatt. Ehhez kapcsolódnak olyan felperesi többletszolgáltatások, melyek díját az alperes köteles megtéríteni. Ezek egy részéhez **külföldi** szolgáltatók által kibocsátott számlák kapcsolódnak, míg a szervezési tevékenység egy további része a felperes saját tevékenységi körében került elvégzésre, így arról külön készírást alátámasztó számla nem áll rendelkezésre.

[14] A fellebbezés **részben alapos.**

Az ítéletábra döntésének indokai

- [15] Az alperes az öt marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezéseket fellebbezésében részben azért támadta, mert álláspontja szerint az állásdíj fizetési kötelezettséggel kapcsolatos elsőfokú bírói jogkövetkeztetés téves volt, a tényállás alapján alperesi álláspont szerint e körben helytelen jogkövetkeztetést vont le az elsőfokú bíróság. A további fuvarozási többletköltségek átháríthatóságát pedig elsősorban a bizonyítottság hiánya miatt vitatta. Az ítéletábrának az ezzel kapcsolatos fellebbezési hivatkozásokat vizsgálva elsődlegesen, abban kellett állást foglalnia, hogy helytálló-e a felek jogviszonyának elsőfokú bírói minősítése, e jogviszonyra mely jogszabályok az irányadók, és mely szerződési feltételek váltak a jogviszony részévé.
- [16] A fuvarozási és szállítmányozási jogviszony elhatárolásakor a felek ügyleti akarata és nem a fuvarszerszöz tulajdonlásának ténye bír jelentőséggel, önmagában abból, hogy a szerződő fél nem rendelkezik az adott áru továbbítására alkalmas kapacitású fuvarszerszözzel, nem következik, hogy a felek között szállítmányozási jogviszony jön létre /BDT 2016.3564./. A perbeli esetben a fuvarszolgáltatást megrendelő, de perben nem álló A Kft. és az alperes között nemzetközi közúti fuvarozási jogviszony jött létre, melyre az 1971. évi 3. tvr. genfi egyezményt kihirdető rendelkezései (CMR) az irányadók. A CMR 3. cikke megengedi a küldemény továbbításának más fuvarozóra bízását, vagyis alfuvarozó igénybevétele. Jelen esetben ez történt, a felperest az alperesi fuvarozó alfuvarozóként vette igénybe, egymás közti jogviszonyukban is a CMR speciális szabályai, valamint a Ptk. (2013. évi V. tv.) fuvarozási szerződéssel kapcsolatos mögöttes szabályai az irányadók. Az alperes fellebbezési hivatkozása annyiban helyes, hogy a Korm.rendelet szabályai nem érvényesülhetnek a peres felek közötti jogviszonyban, annak 1. § (1) bekezdés b) pontja a Korm.rendelet szabályait kizárólag arra az esetre engedi alkalmazni, ha az áru átvételének helye és kiszolgáltatásának helye egyaránt **állam 2** területén van.
- [17] A peres felek közötti, a Ptk.6:257.§-ában körülírt fuvarozási jogviszonyban tehát az alperes feladói státuszban járt el, míg a felperes fuvarozónak minősült. A továbbiakban vizsgálendő volt a felek közötti szerződés tartalma. Az alperes „megbízás” megjelölésű e-mailt küldött a felperes felé, amely nemzetközi közúti fuvarozási szerződés megkötését célzó szerződési ajánlatnak tekintendő. A Ptk. 6:63. § (1) bekezdés értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre, a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, illetve bármelyik fél által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A lényegesnek minősített kérdésben való megállapodás akkor feltétele a szerződés létrejöttének, ha a fél egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy az adott kérdésben való megállapodás hiányában a szerződést nem kívánja megkötni. A szerződés létrehozásához tehát a felperesi ajánlat alperes részéről történő elfogadása volt szükséges, a lényeges szerződési feltételek vonatkozásában. Erre a 2016. november 22-i e-mail, a „fuvarmegbízás visszaigazolás” tárgy-megjelölésű felperesi válaszlevél tartalmazott jognyilatkozatokat. E visszaigazolás az állásdíjjal kapcsolatos szabályokat az alperesre terhesebben szigorúbb feltételekhez köti, hétévesi időszakra nézve is lehetővé téve az állásdíj-felszámítását, és az alperesi ajánlatban rögzített 150 Euró/naphoz képest 10-szeres, 1500 Euró/megkezdett nap mértéket rögzít. E tekintetben tehát az alperesi ajánlattól eltérő tartalmú elfogadás történt, ez azonban a lényeges szerződési feltételeket nem érintette. Nemzetközi közúti fuvarozási jogviszonyban a fuvarlevél tartalmazza a lényeges szerződési feltételeket rögzítő adatokat, a CMR ezeket tartalmazó, 6. cikk 1. pontjában a)-k) pontig terjedő tételes felsorolása az állásdíjat nem említi. Az állásidő díja egyfajta szerződéshez kapcsolódó mellékkötelezettség, mely a fuvardíjon felül igényelhető, a fuvarozáshoz szükséges időn túli rendelkezésre állás kiköthető ellenértéke, ha a fuvarozó egyébként az átvételre, vagy a kiszolgáltatásra szerződésszerűen készen áll. Ennek kikötése a fuvarozási jogviszonyra vonatkozó egyedi megállapodást igényel, de a jogviszony létrejöttének nem szükségszerű feltétele az ebben való megállapodás. A lényeges kérdésekben való megállapodás

tehát a felek között megtörtént, a visszaigazolás ezek tekintetében az ajánlattal egyező volt, ezek közül a perbeli jogvita szempontjából kiemelendő, hogy az áru átvételének helyét a szerződés az **állam 1-beli település 2** helységben határozta meg [CMR 6. cikk 1. pont, d) pont].

[18] Az állásdíjjal kapcsolatos felperesi szerződési nyilatkozatok azonban - mint lényeges kérdésnek nem minősülő szabályok - eltérő feltételeket tartalmaztak az alperesi ajánlatban rögzítettekhez képest. E tekintetben az elsőfokú bíróság azt a jogi álláspontot foglalta el, hogy az eltérő ajánlati visszaigazolásban rögzített szabályok váltak a felek közötti jogviszony részévé.

A nem lényeges kérdésekben való eltérés esetén a törvény főszabály szerint valóban az elfogadó nyilatkozat tartalma szerint tekinti létrejöttnek a szerződést. A Ptk. 6:67. § (2) bekezdés a) pontja szerint: az ajánlattal való egyetértést kifejező jognyilatkozat elfogadásnak minősül akkor is, ha lényeges kérdésnek nem minősülő, azt nem érintő kiegészítő vagy eltérő feltételt tartalmaz. A kiegészítő vagy eltérő feltételek ebben az esetben a szerződés részévé válnak. Ez alól kivételt képez, ha az eredeti ajánlat az elfogadás lehetőségét kifejezetten az ajánlatban szereplő feltételekre korlátozta. A perbeli esetben a tényállás megállapítás során nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes ajánlata szó szerint rögzítette azt is: „Amennyiben az Önök visszaigazolása a fizetés és egyéb feltételekben eltér, azt nem fogadjuk el.” Az ajánlattevő alperes ezzel meggátolta a nem lényeges kérdésben módosult tartalmú szerződés létrejöttét azáltal, hogy már az ajánlatban rögzítette, az általa megjelölt kikötéstől eltérő tartalmú kikötést nem fogad el.

A Ptk. a korábbi időszakhoz képest egyértelmű új szabályt alkotott azáltal, hogy csak az ajánlat lényeges kérdésben eltérő tartalmú elfogadását kell új ajánlatnak tekinteni. A törvény ezáltal azt a diszpozitív főszabályt állította fel, hogyha az ajánlat és az elfogadó nyilatkozat a lényeges kérdésekben megegyezik, a szerződés akkor is létrejön, ha a felek a szerződés nem lényeges kérdései tekintetében ellentétes nyilatkozatot tesznek. Az alperes ajánlatában ennek a lehetőségét a Ptk. 6:67. § (2) bekezdés a) pontja szerint jogszerűen korlátozhatta, így a lényeges kérdéseket illető elfogadás létrehozta a jogviszonyt, még pedig olyan tartalommal, hogy az alperes eredeti ajánlatában a nem lényeges kérdésekben közölt szerződési feltételek váltak annak részévé és nem a felperes által érvényesíteni kívánt eltérő állásdíjszabályok.

Az állásdíjat illetően eszerint - az alperes által közölteknek megfelelően - a hatályos szerződési szabályozás úgy alakult, hogy szombat, vasárnap, ünnepnap, illetve vámkezelésre várakozás minden esetben állásdíjmentes, az igazolt állásdíj mértéke pedig a perbeli fuvarszköz esetében 150 Euró/24 óra, mely leigazolt eredeti tartózkodási igazolás ellenében fogadható el. Mindezekből következően a 2016. december 10., 11-ei hétvégi napokra vonatkozó felperesi állásdíj-felszámítást jogalap hiányában nem találta elfogadhatónak az ítéletábra, míg a további napokra vonatkozóan csak 150 euró/ napi egységárral számítható fel állásdíj.

[19] Az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelte a felek közötti jogviszony szerződéskötést követő alakulását is az ítéletábra. **Tanú 2** alperesi alkalmazott 2016. december 9-ei, 20 óra 34 perckor megküldött sms tájékoztatása ugyanis nem tekinthető a feladó részéről közölt végleges elállásnak. Ennek szövegezéséből tartalmi, nyelvtani értelmezéssel [Pp. 3. § (2) bekezdés, 206. § (1) bekezdés] kizárólag arra lehet következtetni, hogy a feladó részéről ekkor az volt az elsődleges kérdés, hogy a fuvarozó ne indítsa el a szállítójárművet az áruátvétel helyére. Jelezte továbbá, hogy „visszamondták a fuvart”, továbbá egy későbbi időpontra kért költségekről egyeztetést. Ez az alperes és saját megbízója közti jogviszonnyal kapcsolatos tájékoztatás volt, a peres felek közti szerződés egyoldalú, azonnali hatályú megszakítására még nem volt alkalmas, különös tekintettel arra, hogy további, jövőbeni egyeztetést is kilátásba helyezett. Ezen túlmenően **tanú 2** tanúvallomása (Szolnoki Törvényszék 6.G.21004/2018/22. számú jegyzőkönyv 4. oldal, 1. és 2. bek.) elfogadható peradat arra, hogy az alperes megbízója másnap mégis kérte a szállítást, melyről szóban tájékoztatást kapott a felperes, aki erre reagáló válasz üzenetében, négy pontban különböző megoldási javaslatokat közölt, melyből ugyancsak arra lehet következtetni, hogy a szerződés

megszüntetése egyik félnek sem állt szándékában. A 2016. december 11-ei alperesi e-mail üzenet pedig már kifejezetten a teljesítés megkezdését sürgette.

A fuvarozási jogviszonyban a Ptk. 6:262. §-a lehetővé teszi, hogy a fuvarozás megkezdése előtt a feladó a szerződéstől elálljon. A Ptk. ehhez kapcsolódó általános szabálya szerint, aki jogszabálynál vagy szerződésnél fogva felmondásra vagy elállásra jogosult, a másik félhez intézett jognyilatkozattal szüntetheti meg a szerződést [Ptk. 6:213. § (1) bekezdés]. Az elállás tehát egyoldalú, célzott jognyilatkozat, melyből egyértelműen ki kell tűnnie, hogy az a felek közötti jogviszony visszamenőleges hatályú megszüntetésére irányul. E tartalmi feltételeknek az alperesi alkalmazott 2016. december 9-ei rövid sms üzenete nem felel meg, az nyelvtanilag úgy értelmezhető, hogy a szállítást az eredeti időpontra nem kéri az alperes, és későbbi egyeztetést helyezett egyúttal kilátásba. Erre sor is került, és a felperesi cégvezető által ajánlott lehetőségek közül választva, a „B” megjelölésű terv szerint került sor a továbbiakban a fuvarfeladat teljesítésének megkezdésére. Ez olyan szerződésmódosításként értelmezhető, amely- alperesi tájékoztatás hiányában - nem érintette az áru átvételének eredetileg kijelölt helyszínét, mint lényeges szerződési feltételt, hanem csak az egyes teljesítési elemek időpont-eltolódását vonta maga után a felperes által ajánlott „B” teljesítési változatnak megfelelően. [Ptk. 6:191. § (1), (2) bekezdés]. Mindezekből következően tehát a szerződés megszüntetése feladói elállás címén nem állapítható meg a rendelkezésre álló bizonyítékokból, a jogviszony a 2016 december 9-i sms üzenetet követően az eredeti szerződési feltételekkel fennmaradt, és az sms üzenet, valamint az ezt követő egyeztetések után, csak az egyes teljesítési mozzanatok időpontjait érintően került módosításra. Megjegyzendő, ha az alperes említett sms üzenete elállásnak lenne tekinthető, a nyilatkozat alperes általi visszavonása, és annak felperes általi elfogadása, a jogviszony eredeti szerződési feltételekkel való helyreállítását jelenti, azzal, hogy ezt követően a felek - a felperes által felvetett lehetőségek közül a „B” változatot választva - csupán a teljesítési határidőt módosították.

[20] A felrakási cím fuvarlevélben rögzítettekhez képest bekövetkezett időközbeni változásáról a szerződésmódosításhoz kapcsolódóan az alperesi feladó azonban nem értesítette a felperest. A CMR fuvarlevél 21. pontjában is mindvégig a **település 2-i** cím szerepelt. A korábbi egyeztetés során a felperes egyértelműen tudatta, hogy a rendelkezésére álló engedélyek, okmányok, kíséroi megrendelések csak a **település 2-i** címről történő szállítást teszik lehetővé. Az, hogy mégis a **település 3** községbeli címen van az áru, a 2016. december 13-ai kiállítás időpontjában derült ki a felperes számára. Ez egy olyan lényeges szerződési feltételt érintő változás volt, amely a szerződés teljesítését nyilvánvalóan többletköltségekkel tette csak lehetővé. Erről, valamint az állásdíj-felszámításról 2016. december 13-án, 23 óra 38 perckor közölt felperesi e-mail üzenet egyértelmű tájékoztatást adott alperes felé. Ugyancsak a költségek összecszerűség nélküli, de tételes megjelölésű részletezését tartalmazza a 2016. december 14-ei további két felperesi üzenet. Mindezek ismeretében 2016. december 15-én küldött alperesi válasz a rakodás megkezdését kérte. Erre még aznap sor került, de a 2016. december 13. és 15. közötti időszakban a 2 napos késedelemre egyértelműen az alperesi megrendelő nem megfelelő közlései miatt került sor.

[21] A CMR 7. cikk 1. pontja szerint a feladó felel minden költségért és kárért, mely abból kifolyólag hárul a fuvarozóra, hogy az a) pontban meghatározott adatok pontatlanok vagy nem teljesek. Az utaló szabály szerint a 6. cikk 1. pont b), d), e), f), h) és j) alpontjában megjelölt adatok ilyenek, ezek közül a d) pont a fuvarlevél azon adata, mely az áru átvételének helyét és időpontját rögzíti. E tekintetben történt téves adatszolgáltatás az alperes részéről. A Ptk. 6:269. § az említett szabályozással összhangban általánosságban mondja ki, hogyha a küldeménnyel kapcsolatos adatok, információk pontatlanságából a fuvarozónak kára származik, úgy azért a feladó a felelős. A felekre nézve irányadó fenti jogszabályi rendelkezések alapozzák meg tehát a 2016. december 13-15. közötti időszakra nézve 2 napos állásdíj-felszámítás jogalapját, melynek összege azonban az alperesi ajánlatban rögzített, a felek közötti jogviszony részévé vált feltételekkel számítandó, vagyis 150 Euró/nap egységárral. Ez mindösszesen 300 Euro, vagyis (314,- forintos felperes által

alkalmazott árfolyamon számítva) 94.200,- forint állásdíj-felszámítást tesz lehetővé. Az ezt meghaladó állásdíjigény alaptalan, így ennek erejéig vált szükségessé az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített marasztalás összegének leszállítása.

[22] Az egyéb költségekkel kapcsolatban a felperes e-mail üzeneteiben folyamatosan tájékoztatást adott, a többletköltségek az alperesnek felróható, pontatlan információ szolgáltatással okozati összefüggésben merültek fel, így ezek megtérítésére is az alperes köteles a CMR 7. cikk 1. pont, valamint a Ptk. 6:269. § már említett szabályai alapján. Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy a költségek összecszerúségének igazolására csupán két **külföldi** nyelvű számlát csatolt a felperes, ezek a perindító beadvány F/11. és F/12. szám alatti mellékletei. Európában nemzetközi árufuvarozást hivatásszerűen végző gazdasági vállalkozás esetén idegen nyelvismeret terén elvárás, hogy a külföldi hatóság által, egy közkeletűen használatos európai nyelven kiállított okiratot, számlát értelmezni tudja. A két számlán szereplő adatok a bíróság számára is lehetővé tették magyarra fordítás nélkül is azok értelmezését. Az F/11. számú számla TÜV részéről kiállított, mely a szakkíséreti szolgáltatás ellenértékét rögzíti 2016. december 15-ei teljesítéssel, az F/12. sorszám alatt csatolt számla pedig az útvonalengedély megújításhoz kapcsolható 94 eurós költséget mutat. Ilyen jellegű költségek felmerülését a felperes már az e-mail üzenetváltások során előre jelezte. A számlákon szereplő kiterhelések egyértelműen felperesre vonatkoznak, így azok kifizetése vélelmezendő, külön a számlák teljesítésének igazolását bírói gyakorlat ilyen esetben nem tartja szükségesnek. A számlák összhangban vannak az időpont, és helyszínváltozások miatt adott felperesi tájékoztatásokkal, melyek tételesen jelölték meg, hogy milyen többletköltségek várhatók. Az alperes e közlésekkel kapcsolatban nem tiltakozott, mindezek ismeretében kérte a fuvarozási feladat teljesítését. A számlákkal igazolt többletköltségek viselésére ezért az ítéletábra álláspontja szerint is köteles.

[23] A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással az elsőfokú bíróság fellebbezéssel nem érintett részét részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét a rendelkező részben rögzített összegre leszállította. A felperes által érvényesíthető állásdíj 2 napra, 150 Euró/nap egységárral számítandó teljes összege így 94.200,- forint, míg ezt meghaladóan került sor az állásdíjra vonatkozó kereset elutasítására. A fellebbezéssel érintett egyéb költségek bizonyítottságát elfogadta az ítéletábra, azok teljes körű tovább hárítására a fent rögzített jogszabályi rendelkezések folytán a felperes jogosult.

[24] A marasztalási összeg jelentősebb mértékű leszállítása folytán közel egyezővé vált a felek pernyertességi, pervesztességi aránya, számottevő különbség hiányában az ítéletábra a Pp. 81. § (1) bekezdését alkalmazva úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét mind az első-, mind a másodfokú eljárásra vonatkozóan, beleértve ebbe a felperes által az eljárás kezdeményezése kapcsán lerótt illetéket, illetve közjegyzői díjat, valamint az alperes fellebbezési illetékét, továbbá a felek jogi képviselőivel felmerült ügyvédi munkadíjakat.

[25] Az ítéletábra a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a 74/2020 (III.31.) Korm. számú rendelet 29.§ (2) bekezdése alapján, mert a felek külön felhívás ellenére közös kérelmet nem nyújtottak be tárgyalás megtartása iránt.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Dobler László s.k.. Tolna András s.k.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró